معرفی کتاب

معرفی رمان سگ آبی

• **محمدحسن علوان، مترجم: سیدحمیدرضا مهاجرانی، انتشارات: روزنه، سال نشر: دی‌ماه ۱۳۹۸**

سگ آبی رمانی دیگر است از محمدحسن علوان، خالق مرگی کوچک که در آن با دیدی انتقادی و آمیخته به طنز جوامع بسته و دگم را به سخره گرفته و با زدودن لعاب و برداشتن قشر نشسته بر ظاهر این جوامع که پوشاننده واقعیات موجود در آن است حقایق پنهانی‌شان را برملا می‌کند. گرچه او در این داستان مشخصا جامعه و کشور عربستان سعودی را مدنظر دارد، ولی با دقت در تک‌گویی‌ها و سبک نگارشش به این حقیقت پی خواهیم برد که او تمام جوامعی را که عنصر ظاهرسازی اصلی‌ترین ابزار محسوب می‌شود به باد انتقاد گرفته.

در این داستان پیام نویسنده تقدیس عنصر شریف آزادی، آزاداندیشی از یک سو و برقراری روابط خالی از رنگ و فریب میان دولتمردان و مردم از سوی دیگر است. او در این داستان بیان می‌دارد که سگ آبی با همان هیئت ظاهری‌ای که دارد در میان خلایق با همان پوست زمخت و دندان‌های برآمده و جثه بزرگ سربلند ظاهر می‌شود و با این کار خود به انسان چنین می‌آموزد: «تو باید به آنچه که داری و آنچه که هستی افتخار کنی نه به آن چیزی که نیستی و نداری یا تلاشت بر این است که آنها را به شکلی مصنوعی در خود ایجاد کنی».

سگ آبی می‌گوید: «تحول به معنای ظاهرآرایی، مردم‌فریبی، دروغ‌گویی، کتمان‌کاری و ابهام‌سازی نیست، بلکه تحول یعنی دگرگونی در حال، زندگی و جامعه». «آدمی در عالم خاکی نمی‌آید به بار/ عالمی دیگر بباید ساخت وز نو آدمی» همچنین کتاب شاپرک، نوشته سمیرا معتمد در حوزه شعر کودک توسط نشر آوا به چاپ رسید. تصویرگر این کتاب خانم بهاره خدامی، دانشجوی رشته گرافیک است. این کتاب برای گروه سنی الف، ب نگارش شده که درواقع کودکان خردسال پیش‌دبستانی را شامل می‌شود که هنوز سواد خواندن و نوشتن ندارند و مربیان مهدکودک یا مادران با توصیف نقاشی‌ها کتاب را برای کودک بازگو می‌کنند. تصویر روی جلد شاپرکی در حال پرواز است که تصویرگر با توجه به مضامین کتاب آن را روی جلد قرار داده است. در صفحه نخست شاپرک روی تخته‌سنگی نشسته و استراحت می‌کند. در صفحه دوم حلزونی درصدف‌خوابیده را نشان می‌دهد و در صفحه آخر پرنده‌ای با دانه به جوجه‌هایش در لانه غذا می‌دهد.

خبر

اعلام سالن‌های میزبان جشنواره موسیقی فجر

• **گروه هنر:** سالن‌های میزبان سی‌وپنجمین جشنواره موسیقی فجر اعلام شد. به گزارش روابط عمومی سی‌وپنجمین جشنواره موسیقی فجر، شش سالن در شهر تهران میزبان اجراهای سی‌وپنجمین جشنواره موسیقی فجر است. سی‌وپنجمین جشنواره موسیقی فجر در تالارهای وحدت، رودکی، سالن میلاد نمایشگاه بین‌المللی تهران، فرهنگسرای نیاوران، برج آزادی و تالار سوره برگزار می‌شود و گروه‌های موسیقی کلاسیک، بین‌الملل، نواحی، دستگاهی، تلفیقی، بانوان، کودک‌ونوجوان و پاپ در جشنواره حضور دارند. سی‌وپنجمین جشنواره موسیقی فجر ۲۴ تا ۳۰ بهمن‌ماه امسال برگزار می‌شود.

نقد و بررسی مجسمه «نوتردام» اثر محمود نبی در گالری 24B پاریس

بانوی ما

ملیحه طهماسبی، پژوهشگر هنر: ۵۰ هنرمند ۵۰ شاهکار؛ عنوان نمایشگاهی گروهی بود که در ۹ تا ۱۳ اکتبر سال جاری در یکی از گالری‌های زیبای پاریس به اسم Espace 24b با مساحت ۲۵۰ متر با موفقیت انجام شد. این نمایشگاه با ۵۰ هنرمند بین‌المللی معاصر منعکس‌کننده تصویر خاصی از بشریت بود چراکه بیشتر آثار ارائه‌شده به نوعی به حالات و روحیات انسان اشاره می‌کردند. سبک آثاری که در نمایشگاه حضور داشتند شامل هنر مدرن، سوررئالیسم و آبستره و شامل نقاشی، مجسمه، عکاسی و گراور بود. هنرمندانی که آثارشان در این نمایشگاه به نمایش گذاشته شد، از کشورهای آمریکا، فرانسه، ایران و آلمان بودند. در بین این آثار مجسمه «نوتردام» بیانی جدید از مفهوم هنر، میراث و انسان داشت. هنر و شکل‌گیری اثر هنری به عوامل بسیاری از سوی هنرمند بستگی دارد که می‌تواند تأثیرگرفته از احساسات و روحیات هنرمند به صورت شخصی یا تأثیرگرفته از محتوا یا پیام‌های دینی و اخلاقی، انسانی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی باشد که در بعد زیبایی‌شناسی اثر نیز تأثیرگذار است. به همین دلیل عوامل محیطی نقش مهمی را در خلق یک اثر بازی می‌کنند. درست چند ماه پیش بود که «کلیسای نوتردام» در آتش سوخت؛ کلیسایی که برای همه از غرب تا شرق و از شمال تا جنوب خاطره‌ساز بود؛ حال با قدم‌زدن در صحن شبستان کلیسا و گرفتن عکس‌های یادگاری یا با خواندن داستان یا دیدن فیلم گوژپشت نوتردام[1].

برای همه حادثه‌ای عجیب بود و تأثربرانگیز. به‌خصوص برای جامعه هنرمند، هنردوست و علاقه‌مند به فرهنگ و تاریخ که همیشه لابه‌لای کتاب‌های تاریخ هنر و صحبت‌های استاد در کلاس اشاره‌ای به آثار زیبا و معماری این کلیسا شده بود.

«نوتردام» از قرن یازدهم در جزیره سیته در میانه رود سن و در منطقه چهارم در مرکز پاریس واقع شده و از مظاهر ملی و فرهنگی فرانسه محسوب می‌شود. زمانی که جمعیت پاریس به‌طور ناگهانی بالا رفت، تصمیم گرفته شد تا کلیسا را بزرگ‌تر کنند. به این ترتیب در سال ۱۱۶۳ میلادی ساخت ساختمان جدید کلیسا شروع شد که ساختن آن تقریبا دو قرن طول کشید و در ۱۳۴۵ میلادی به پایان رسید. این کلیسا تا مدتی طولانی بزرگ‌ترین کلیسای اروپا بود. این کلیسا چند بار در طول تاریخ مرمت و بازسازی شده است[2]. ویکتور هوگو در اثر خود به نام «گوژپشت نوتردام» در سال ۱۸۳۱ این کلیسا را محور داستان خود قرار داد. برج‌های دوقلوی کلیسا در رمان گوژپشت نتردام هوگو محل زندگی کازیمودوی گوژپشت هستند[3]. اهمیت این بنای تاریخی در این است که به عنوان زیباترین اثر در معماری گوتیک شناخته می‌شود، همچنین به خاطر تزئینات داخلی و خارجی کلیسا، شامل صدها مجسمه تراشیده‌شده کوچک و بزرگ سنگ یا چوب و شیشه‌های رنگی شاهکارش، معروف است. این کلیسا در پنجم آوریل ۲۰۱۹ (۲۶ فروردین ۱۳۹۸) دچار آتش‌سوزی گسترده شد و گزارش‌ها حاکی از ریزش برج مخروطی کلیسا و بخشی از سقف آن بود. کامیل پاسکال، مورخ فرانسوی، در مصاحبه‌ای در شبکه «BFM . TV» در پنجم آوریل ۲۰۱۹ در این رابطه گفت آتش «میراثی غیرقابل ارزش‌گذاری» را نابود کرده است. او گفت: «۸۰۰ سال بود که این کلیسا نظاره‌گر پاریس بود. قرن‌ها بود که ناقوس‌های نتردام زنگ حوادث شاد و تلخ را می‌نواخت»[4]. مناره کلیسا که در آتش‌سوزی سال ۲۰۱۹ سقوط کرد، دارای بقایایی مثل دندان‌ها، استخوان‌ها و موی قدیسین حامی پاریس، قدیس دنیس (Saint. Denis) و ژنویو (Saint. Geneviève) بود[5].

با این مقدمه کوتاه از اهمیت کلیسای نوتردام نگاهی به اثر هنرمند ایرانی در نمایشگاه گروهی در پاریس به همراه هنرمندانی از کشورهای فرانسه، آلمان، آمریکا که از ۹ تا ۱۵ اکتبر سال جاری میلادی ۲۰۱۹ در گالری 24B فرانسه به نمایش گذاشته شد می‌اندازیم. «محمود نبی» با اثری متفاوت، گویا می‌خواست همه اهمیت تاریخ را در قلب پاریس با مفهومی جدید به نمایش بگذارد و مخاطب را از زاویه‌ای متفاوت با ارزش تاریخ و اهمیت این کلیسا آشنا کند؛ اثری به اسم «نوتردام» از مجموعه بازیگران.

اثر «نوتردام» با متریالی شامل چوب، رزین، برنز، سیلیکون؛ سردیسی به شیوه ساخت هایپررئال با موهای بلوند و بلند به ابعاد ۱۲ در ۹ سانتی‌متر، همراه با ویلن و آرشه‌ای از تارهای موی مجسمه با ابعاد ۵۰ در ۵۰ سانتی‌متر را تشکیل می‌دهد. از دور که به سمت اثر حرکت می‌کنی تشخیص جنسیت مجسمه که زن هست یا مرد برای مخاطب قابل تشخیص نیست. اما نزدیک‌تر که می‌شوی با گوشواره‌ای تزئینی که در گوش مجسمه خودنمایی می‌کند متوجه می‌شویم که با سر بانویی تقریبا میانسال روبه‌رو هستیم که چین و چروک صورت او خبر از گذر زمانی طولانی همراه با فراز و نشیب‌های زندگی را می‌دهند. چهره بی‌تفاوت و سرد بانو که نه لبخندی بر لب دارد و نه غمی یا اخمی بر چهره، حاکی از این است که روزگار و اتفاقات متعددی که در طول زمان رخ داده از او شخصی آرام و سرد و بیشتر نظاره‌گر ساخته است.

در نگاه اول خشونتی است که در اثر حس می‌شود؛ مشاهده یک سر، انگار که به عمد از بدن جدا شده یا قطع کرده‌اند و به مکان نمایشگاه آورده شده، همراه با آرشه‌ای از موهایی که پاره، کنده و به‌هم ریخته است همراه با ویلنی که آثار سوختگی روی بدنه‌اش دیده می‌شود. احساسی از درد، ترس و انزجار را به مخاطب القا و بلافاصله در ذهن مخاطب رخ‌دادن یک اتفاق ناگوار را تداعی می‌کند. اما چه اتفاقی؟

جالب است بدانیم که «نوتردام» در لغت به معنای بانوی ما بوده و کلیسای نوتردام نیز به مریم مقدس پیشکش شده است. نام اثر نیز «نوتردام» است پس هدف هنرمند از خلق اثر اهمیت نقش بانو (زن) در تاریخ است. اما به چه شکل و اینکه آیا هدف کلیسای نوتردام بوده یا اهمیت زن را شاید بتوان در اهداف خود هنرمند جست‌وجو کرد. از جنبه جنبش فمینیستی هم که به اثر نگاه کنیم، رد پای مهجوربودن زنان و آسیب‌پذیربودن آنها در طول تاریخ را می‌توان پیدا کرد. شاید بتوان نوعی نگاه فمینیستی را هم به اثر داد؛ اما به گفته خود هنرمند «انگیزه ایجاد اثر حفظ و نگهداری آثاری است که از گذشته برای ما به یادگار مانده و همچنین حفظ آثار امروزی است. نگرانی و جدیت بیش از حد که بر چهره شخصیت بانوی حاکم است، مسئولیت همه را درباره حمایت از آثار تاریخی نشان می‌دهد»؛ چراکه حتما یک روز نیز آثار معاصر ما یادگاری از گذشته برای آیندگان خواهند بود؛ پس همه در برابر حفاظت از آثار هنری و فرهنگی پیرامون‌مان مسئولیم.

ویلن استفاده‌شده در این اثر جدا از اینکه یکی از اصلی‌ترین سازها در موسیقی به شمار می‌رود، از نظر فرم، ظرافت و ساخت نیز جزء پیچیده‌ترین و زیباترین سازها به شمار می‌آید. درست همانند زیبایی و ظرافت زن و پیچیدگی روحیاتش که او را متفاوت و جذاب جلوه‌گر کرده است، آثار سوختگی روی ویلن استعاره‌ای است که نشان‌دهنده آسیب شدید، جراحت و نابودی آثار هنری و فرهنگی کلیسای نوتردام یا ازدست‌رفتن زیبایی یک بانو که اثر سوختگی بر جای می‌گذارد. آرشه و ویلن شکل صلیبی را تشکیل داده‌اند که مخاطب آگاه را به یاد پلان صلیبی‌شکل کلیسای نوتردام می‌اندازد. این اثر داستان سه بانو را برای ما تداعی می‌کند، به گفته ژاک دریدا می‌توان از اثر شکل‌گرفته از سوی خالق، معناهای متفاوتی را بازیافت؛ در نتیجه با خواندن اثر می‌توان ترجمه‌ای جدید از آن به دست آورد؛ همان‌طور که دریدا اشاره می‌کند «ترجمه به‌عنوان کنشی تفسیری هر متنی را در معرض ترجمه‌های متعددی قرار می‌دهد که هیچ‌کدام از دیگری معتبرتر نیست؛ اما متن همیشه نیازمند ترجمه است؛ چراکه این راز بقای متن است» که در اینجا منظور از متن همان خوانش اثر هنری است. دریدا معتقد بود که باید در رویارویی با هر متن، آنچه را تاکنون آشکار دانسته‌ایم، کنار نهاد و با شکستن آگاهانه شالوده متن، امکان بروز معناهای دیگرگونه را فراهم کرد. به‌همین‌دلیل از سه بانو یا بهتر است بگوییم با یک اثر در سه برداشت متفاوت روبه‌رو هستیم. یکی خود اثر به‌عنوان یک اثر هنری از نگاه نوع سبک، تکنیک و ترکیب‌بندی به‌عنوان یک مجسمه که صورت یا ظرف اثر را تشکیل می‌دهد و دوم به‌عنوان نمادی از کلیسای نوتردام که با الهام از یک‌سری المان‌های موجود در کلیسا، هنرمند برای بیان از استعاره‌های تصویری استفاده کرده و دیگری مفهومی که به‌عنوان مفهوم و هستی‌شناسی زن در آن نهفته است. به‌همین‌دلیل معنا و مفهوم اثر و هنرمند را در دل خود جا داده است؛ به‌عنوان میراثی که باید از آن نگهداری کرد. آرشه شکل‌گرفته از تار موهای زن که پاره شده است، تداعی‌کننده آشفتگی است، آشفتگی‌ای که نشان از آتش‌سوزی، آسیب و اتفاقی است که رخ داده. همان‌گونه که آسیب‌رسانی روح و جسم زن را در طول تاریخ یا در طول مدت زندگی، از نگاه انسانی، اجتماعی، خانوادگی، سیاسی و حتی مذهبی تداعی می‌کند.

نوتردام بانو؛ کلیسایی بود که شادی‌ها و غم‌های زیادی را در طول دوران زندگی خود دیده بود و خاطره‌های زیادی را هم برای خود و هم برای نسل‌ها و انسان‌های مختلف ساخته بود؛ درست همانند نقش یک زن در قلب خانواده که شادی‌ها و غم‌های زیادی را تجربه می‌کند و در دل خود جا می‌دهد. آسیبی که یک زن در خانواده می‌بیند، می‌تواند دردناک‌ترین اتفاق برای کل خانواده باشد؛ حتی اگر سکوت کند. زن موسیقی زیبایی است که اگر آسیب ببیند، صدای سکوتش غمناک‌ترین آواهاست. درست مثل آرشه‌ای که از تارهای پاره‌شده موهای زن ساخته شده که بدون تارهای این آرشه ویلن صدایی زیبا نخواهد داشت و در سکوت خود فرو می‌رود. همه نشان از حرمتی که شکسته شده است، دارد. جراحت سوختگی او در خاطرات همیشگی است. جنس ویلن از چوب است و این کلیسا، یکی از قدیمی‌ترین داربست‌های چوبی را در پاریس دارد و در حدود ۲۱۰ هزار مترمربع درخت را در بر می‌گیرد که در قرن دوازدهم قطع شدند. به دلیل اینکه هرکدام از تیرهای سقف از یک درخت درست شده‌اند، این داربست تاریخی به جنگل شهرت یافته است. می‌توان در این اثر اشاره‌ای هم به آسیب‌رسیدن طبیعت کرد. طبیعتی که از دل اثری مانند کلیسای نوتردام شکل گرفته یا طبیعتی که یک اثر مانند ویلن را خلق کرده است یا طبیعتی به اسم انسان و در اینجا به طور مشخص زن اشاره کرد. این مجسمه در کنار اینکه به سبک «هایپررئال» کار شده است، مفهوم خاصی را از طرف هنرمند به همراه دارد که با انتخاب مناسب و ریزبینانه اسم اثر از سوی هنرمند مخاطب را به فکر فرو می‌برد و البته از نظر بُعد زیبایی‌شناسی نیز ما را به چالش می‌کشد. هنرمند می‌گوید: «به‌این‌علت ابعاد سردیس (مجسمه زن) کوچک است که این اتفاق بزرگ در ذهن مردم بسیار کوچک دیده می‌شود و زودگذر است و فراموش می‌شود. با توجه به اینکه نقش آثار فرهنگی و هنری بسیار بااهمیت است و به‌نوعی شناسنامه فرهنگی افراد محسوب می‌شود، باید در حفظ و نگهداری آنها کوشش کنند؛ اما نقش کوچکی در ذهن نسل امروز دارد و گذراست».

محمود نبی، هنرمند ایرانی ساکن فرانسه، تابه‌حال نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی متعددی را در داخل و خارج از کشور برگزار کرده است. او در زمینه نقاشی و مجسمه‌سازی همچنین هنرهای سنتی و اصیل ایرانی مانند خوشنویسی، مینیاتور، تذهیب، تشعیر و گل و مرغ مهارت دارد و چندین سال است که در زمینه مجسمه‌های هایپررئال فعالیت می‌کند. مجسمه «نوتردام» یکی از آثار او از مجموعه بازیگران است.

هایپررئالیسم (Hyperrealism) به‌نوعی نظریه رئالیسم را کمی به پیچیدگی می‌اندازد، به این مفهوم که هنرمند در این جنبش توانسته آنچه را که واقعی است، با آنچه غیرواقعی است، به‌خوبی و در نهایت موفقیت در کنار هم قرار دهد. این نهضت به صورت هم‌زمان با پاپ‌آرت یا هنر مردمی، هنر مفهوم یا کانسپچوال‌آرت و مینی‌مالیسم به وجود آمد[6]. لغت هایپررئال را اولین بار «ایزی براشو» (Isy Brachot) گالری‌دار بلژیکی در ۱۹۷۳ در عنوان کاتالوگ و نمایشگاهی در بروکسل به کار برد. اغلب شیوه‌های هایپررئالیسم امروزی بر پایه موضوعات سیاسی، فرهنگی و اجتماعی است[7]. اهمیت کار و ویژگی محمود نبی در خلق آثار مجسمه‌های هایپررئال نوع قالب‌گیری، نقاشی اثر و ابعاد آثارش است که از اندازه‌های واقعی کوچک‌تر و بزرگ‌تر نیز فراخور مفهومی که در آثارش دارد، خلق می‌کند که به گفته خود هنرمند یک اثر هایپررئال باید دارای روح باشد و با مخاطب ارتباط مستقیم از نظر حسی برقرار کند و تجربه‌هایی مانند ترس، انزجار، هیجان، لطافت و دوستی را القا کند.

پی‌نوشت‌ها:

۱. گوژپشت نوتردام، به کارگردانی ژان دولانوا؛ در سال ۱۹۵۶ در کشور فرانسه ساخته شد، برگرفته از رمان ویکتور هوگو.

۲. www.notredemedeparis.fr/en

۳. گوژپشت نوتردام، نوشته ویکتور هوگو؛ مترجم جواد محبی، انتشارات گوتنبرگ، سال ۱۳۳۶.

۴. در تلویزیون (BFM. TV)

۵. www.notredemedeparis.fr/en

۶. هنر مدرنیسم، ساندرو بکولا؛ ترجمه رویین پاکباز، نشر فرهنگ هنر معاصر، ۱۳۸۷. صص۴۱۱-۴۱۲

۷. دانش‌نامه زیبایی‌شناسی، بریس گات، دومینیک مک آیورلوپس، فرهنگستان هنر، ۱۳۸۴. ص ۳۶۸.

مهلت ثبت‌نام «تصویر سال» تمدید شد

گروه هنر: مهلت شرکت در هفدهمین نمایشگاه تصویر سال و جشنواره فیلم تصویر، تا چهارم بهمن و بخش ویژه «چهل سال، تهران» تا نیمه بهمن‌ماه سال جاری تمدید شد. به گزارش دبیرخانه تصویر سال، تصمیم به تمدید ثبت‌نام در سایت تصویر، به‌دلیل شرایط ویژه فضای مجازی در روزهای اخیر و به درخواست شماری از همراهان همیشگی تصویر سال که تاکنون فرصت ثبت‌نام پیدا نکرده‌اند، صورت گرفته است. هنرمندان علاقه‌مند به شرکت در هفدهمین نمایشگاه تصویر سال در بخش‌های عکاسی، گرافیک، کاریکاتور و جشنواره فیلم تصویر تا پایان روز چهارم بهمن ماه ۱۳۹۸ می‌توانند با ثبت‌نام در سایت تصویر آثارشان را بارگذاری کنند. در بخش ویژه «چهل سال، تهران» نیز از آنجا که آثار نمایشگاهی این بخش قرار است فروردین‌ماه سال ۱۳۹۹ برگزار شود، استثنائا مهلت ارسال آثار عکاسی، گرافیک، کاریکاتور و فیلم تا پانزدهم بهمن‌ماه سال جاری خواهد بود. هفدهمین دوره نمایشگاه تصویر سال و جشنواره فیلم تصویر از دوم تا بیست‌وسوم اسفندماه ۱۳۹۸ مانند دوره‌های گذشته در رشته‌های عکاسی، گرافیک، کاریکاتور و فیلم، در خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود. بخش ویژه هفدهمین دوره نمایشگاه تصویر سال و جشنواره فیلم تصویر با عنوان «چهل سال، تهران» که با حمایت و همراهی سازمان زیباسازی شهرداری تهران برگزار می‌شود، دربرگیرنده آثار تجسمی هنرمندان سراسر کشور از شهر تهران در ۴۰ سال گذشته (۱۳۵۷-۱۳۹۸) به‌همراه فیلم‌های مستندی که درباره شهر تهران و با محوریت مکانی شهر تهران ساخته شده‌اند، خواهد بود. هنرمندان علاقه‌مند به شرکت در هفدهمین نمایشگاه تصویر سال باید از طریق ثبت‌نام و آپلود در سایت تصویر به آدرس www.tassvir.com اقدام کنند. دبیرخانه تصویر سال واقع در تهران، میدان هفت‌تیر، خیابان مفتح جنوبی، روبه‌روی ورزشگاه شیرودی، خیابان اردلان، پلاک ۲۴، طبقه چهارم، فقط آثار بخش جشنواره فیلم تصویر را به‌صورت دی‌وی‌دی می‌پذیرد.

زیر درختان زیتون

حماسه گنگستری اسکورسیزی

• **مویرا مک‌دونالد، ترجمه تارا استادآقا:** فرانک شیرن (رابرت دنیرو) مردی است که خانه‌ها را با خون نقاشی می‌کند؛ اما نه به معنای واقعی کلمه، بلکه نقاش خانه‌ها یک عبارت کوچه‌خیابانی مافیایی است. شیرن شخصی است که قتل‌ها را انجام می‌دهد و هیچ ردپایی از خود برجا نمی‌گذارد، آلت‌های قتاله را در رودخانه تاریک نیمه‌شب می‌اندازد، دست‌هایش را می‌شوید و به زندگی ادامه می‌دهد. جیمی هوفا (آل‌پاچینو) رئیس و دوست متحد شیرن، به او لقب نقاش‌باشی داده است. رفته‌رفته کارهای بیشتری آغاز می‌شود و شیرن کاملا درگیر می‌شود؛ آن‌قدر درگیر که دیگر فرصت فکرکردن به اینکه چه بلایی دارد بر سر روحش می‌آید را ندارد. «ایرلندی» یک حماسه سه‌ساعت‌ونیمه از مارتین اسکورسیزی بزرگ است که استادانه داستان شیرن را روایت می‌کند؛ از فرصت‌های رویارویی او وقتی که کهنه‌سرباز جوانی در جنگ جهانی دوم است با مافیای بزرگ پنسیلوانیا دان راسل (جو پسی) تا تنهایی سال‌های پایانی عمرش و دهه‌ای که در خانه سالمندان رو به زوال و در حال فراموشی است. اما ماجراها به ترتیب زمانی روایت نمی‌شوند، درعوض ماجراهای متفاوت و پیچیده زندگی شیرن در کنار هم، ساختاری منسجم مانند طنابی محکم می‌سازند که از آن می‌شود برای حلق‌آویزکردن استفاده کرد. «ایرلندی»، مطمئنا فیلمی طولانی است، اما هرگز نمی‌توان به اسکورسیزی، دنیرو، پاچینو و پسی ذره‌ای خرده گرفت. همه آنها هفتادواندی‌ساله‌اند و هرکدام تمام تجربیات دوران زندگی حرفه‌ای‌شان را به سهولت در این فیلم به کار می‌بندند. ژانر فیلم «ایرلندی»، برای اسکورسیزی ژانری آشناست؛ کارگردانی که فیلم‌های بی‌شماری درباره کشف جرم‌های سازمان‌یافته ساخته است. هیچ‌کس بهتر از او نمی‌تواند دسته‌ای سوارکار را با صداهای خشن و چشمانی ملامت‌گر به ما نشان دهد. بیننده آنها را در دالان‌های تاریک و پیاده‌روها دنبال می‌کند، با آنها در رستوران‌های غبارگرفته و کم‌نور ایتالیایی یا اتاق‌های نشیمن معمولی همراه می‌شود و به تماشای پاکت‌های پر از پولی می‌نشیند که روی میزهای کهنه و قدیمی توسط دستانی با حلقه طلا سر می‌خورند. گنگستر پشت گنگستر است که با شیرن و هوفا هم‌داستان می‌شوند، با برگه‌هایی که سرنوشت افراد در آن است. به‌جز یک استثنا (مردی محبوب که به مرگ طبیعی درگذشت)، همه گنگسترها پایانی خشونت‌آمیز دارند. این فیلم بسیار سرگرم‌کننده است و ارزش هزینه‌های پرداخت‌شده را دارد. خشونت در «ایرلندی»، هم ما را می‌ترساند و هم به‌سرعت به ما منتقل می‌شود و این موضوع تنها با تکیه بر شخصیت شیرن انجام نمی‌گیرد، بنابراین روایت به یک شیوه محدود نمی‌شود. در یکی از صحنه‌های ابتدایی فیلم، جایی که شیرن بی‌رحمانه صاحب مغازه‌ای که دختر کوچک شیرن، پگی را مورد بی‌احترامی و خشونت قرار داده، مورد ضرب‌وشتم قرار می‌دهد، هولناکی ماجرا با حضور پگی تشدید می‌شود. دوران بزرگ‌سالی پگی توسط آنا کوپن در فیلم، تنها شخصیتی که دیالوگ چندانی ندارد، بازی می‌شود. بیننده در طول این فیلم سه‌ساعت‌ونیمه منتظر لحظات بیشتری است که او کمی بیشتر صحبت کند، اما او حس بی‌نظیری از سقوط و ازدست‌رفتگی را به نمایش می‌گذارد. شیرن شخصیتی خواندیش نیست، اما سکوت‌های دخترش همواره او را به تفکر وامی‌دارد. اکران «ایرلندی» از ۲۹ نوامبر آغاز می‌شود و می‌توانید آن را در سینما و شبکه نتفلیکس ببینید. این یک فیلم مفرح مکتب فیلم‌سازی قدیمی است که مانند آن زیاد ساخته نمی‌شود و شما به خود می‌گویید که چند فیلم دیگر از اسکورسیزی و ستارگانش باقی مانده است که باید ساخته شود. سکانس پایانی «ایرلندی»، چیزی شبیه به یک مرثیه است؛ مردی که در تنهایی و سکوتی درونی به گذشته‌اش می‌نگرد و به داستان‌هایی که با خود به گور خواهد برد می‌اندیشد. «معمولا تنها سه نفر می‌توانند یک راز را سربسته نگه دارند و آن وقتی است که دو نفر از آنها مرده باشند».

منبع: روزنامه Sattle Times Art Critic

بهمن جلالی در گالری راه ابریشم

• **گروه هنر:** نمایشگاه عکس «بهمن جلالی» جمعه چهارم بهمن‌ماه در گالری «راه ابریشم» برپا می‌شود. این نمایشگاه تا ۲۷ بهمن‌ماه ادامه خواهد داشت. ساعات بازدید چهار تا هشت عصر و گالری در روزهای دوشنبه و تعطیلات رسمی تعطیل است. بهمن جلالی (۱۳۲۳-۱۳۸۸) ابتدا در رشته اقتصاد و علوم سیاسی در دانشگاه ملی تهران تحصیل کرد و بعد در مدرسه عکاسی جان ویکرز آموزش عکاسی دید و عضو انجمن سلطنتی عکاسی در لندن شد. از سال ۱۳۵۱ به عنوان عکاس کارش را در مجله تماشا آغاز کرد و سپس در کنار آن به آموزش عکاسی در دانشگاه‌های مختلف پرداخت. او به‌عنوان عکاس مستند به سراسر ایران سفر کرد؛ حرفه‌ای که در عکاسی از جبهه جنگ ایران- عراق به اوج خود رسید و منجر به چاپ چندین کتاب شد. او با همکاری همسرش، رعنا جوادی، از بنیان‌گذاران اولین موزه عکاسی ایران عکس‌خانه شهر و مجله عکاسی عکس‌نامه بود. عکس‌های او در کلکسیون موزه‌های بسیاری نگهداری می‌شود. کار حرفه‌ای طولانی با مروری بر آثارش در بنیاد آنتونی تاپیس در سال ۱۳۸۶ ارج‌گذاری شد. بنیاد نیدرزاکسن در شهر هانور، جایزه بین‌المللی عکاسی اسپکتروم ۲۰۱۱ را به بهمن جلالی اعطا کرد. نمایشگاه حاضر مصادف است با زادروز بهمن جلالی و برگزیده‌ای از نمایشگاه‌های او در گالری راه ابریشم از ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۸.

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

شماره مجوز: ۱۳۹۸.۶۷۳۹

(نوبت اول)

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد خدمات مورد نیاز خود را با شرایط ذیل از طریق مناقصه عمومی تامین نماید.

شماره مناقصه	۹۸/۲۰۶۸ تجدید		
موضوع مناقصه	اجرای ۱۴ طرح اصلاحی مکانیک پالایشگاه دوم شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی		
مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار	پس از اتمام مرحله ارزیابی صلاحیت، مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به میزان ۱/۴۷۸/۰۰۰/۰۰۰ ریال		
نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به صورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین‌نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۲۰۲/ت ۵۰۶۵۹ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران می‌باشد. تبصره: در صورت ارئه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به صورت وجه نقد، مبلغ نقدی می‌بایست به شماره حساب ۰۱۱۱۱۱۱۲۲۲۲۰۰۵ بانک ملی شعبه عسلویه کد ۷۷۲۵ به نام پلایشگاه دوم شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی واریز و فیش واریزی ارائه گردد.		
مبلغ برآوردی مناقصه	۲۹/۵۴۲/۳۳۵/۰۰۰ ریال		
آخرین مهلت اعلام آمادگی و تکمیل اطلاعات در سایت شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی	۹۸/۱۱/۳۰	**تاریخ تحویل اسناد به واجدین شرایط**	۹۸/۱۲/۲۴
آخرین مهلت ارائه پیشنهادات	۹۹/۰۱/۲۵	**تاریخ گشایش پاکات مالی**	۹۹/۰۱/۲۶
آدرس و تلفن مناقصه‌گزار	استان بوشهر، عسلویه، منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی، پالایشگاه دوم، ساختمان مدیریت پالایشگاه دوم، اتاق شماره ۲۱۲، دفتر خدمات پیمان‌های پالایشگاه دوم، تلفن: ۳۹۵۵ و ۰۷۷۳۱۳۱۳۹۵۱		

مناقصه گران می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه و یا با شماره تلفن‌های ۳۹۵۵ و ۰۷۷۳۱۳۱۳۹۵۱ تماس حاصل فرمایند.
توجه: مناقصه‌گران می‌بایست از طریق سایت http://tender.spgc.ir (سامانه برگزاری الکترونیکی معاملات و بانک اطلاعات منابع شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی نسبت به ثبت‌نام اقدام و سپس کلیه فرم‌های ارزیابی صلاحیت مختص این مناقصه را به دقت مطالعه، بررسی و تا قبل از مهلت موعد مقرر تکمیل نمایند. ارزیابی کیفی مناقصه‌گران به صورت غیرحضوری و صرفا از طریق سامانه مذکور صورت خواهد گرفت.

تاریخ چاپ آگهی نوبت اول: ۹۸/۱۱/۳ و تاریخ چاپ آگهی نوبت دوم: ۹۸/۱۱/۶ می‌باشد

روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی